

här till långt in på hösten, ja många ger sig iväg först då isläggningen sker. Under soliga dagar i september och oktober kan, om turen är god, sträck av rovfåglar ses. Bivråk, ormvråk, blå och brun kärrhök, fiskgjuse, duvhök, sparvhök, lärkfalk, tornfalk, stenfalk m.fl. drar mot söder i varierande antal. Över vintern brukar en eller flera kungsörnar ha sitt tillhåll på åkervidderna kring västligaste Galten och ute över fjärden kan havsörn ses ibland. Flockar av björktrastar, gråsiskor, grönsiskor, vinterhämplingar och steglitsor drar omkring över fälten, sökande frön bland träd och örters vinterståndare. Varfågeln sitter på utkik i toppen av en buske.

Jag har roat mig med att göra en sammanställning över fågelarter, som iakttagits vid Norsa eller dess omedelbara närhet. Den listan upptar ca 170 arter. Genom ytterligare studier där i framtiden kommer detta antal att öka betydligt, det vet man av erfarenhet. Ytterligare ett exempel som visar vilken god fågelokal Norsa är: antalet iakttagna vadarearter är 27, antalet i hela landet regelbundet uppträdande vadarearter är 35.

Förutom fåglar finns också mycket annat intressant att se vid Norsa inom både växt- och djurvärld. Jag ska nöja mig med att nämna att rådjur ofta ses betande i skogsbrynen och att räv och grävling har stadigt tillhåll i dessa goda jaktmarker. Av spårtecken vintertid att döma finns både lekatt och småvessla och deras släkting minken huserar bland vassarna. Han ses inte med så blida ögon då han är ett främmande element i vår fauna och är en svår marodör bland de i vassen häckande fåglarna. God mattillgång.

Hur kommer det sig då att man finner ett så rikt fågelliv här? Samlas fåglarna här för sitt nöjes skull? Ytligt betraktat kan det se så ut när man ser brushanarnas lek, vipornas tumlande flykt eller ändernas parningslekar. Men det avgörande är att här finns goda häckningsmöjligheter och framför allt god tillgång på mat, ja, mat i väldiga mängder då fågel-skaror på tusentals individer provianterar här månad efter månad. Det måste ske en enorm reproduktion av de växter och smådjur, varav fåglarna lever. Mycket gynnsamma betingelser härför synes föreligga vid Norsa. Den som vistas härnere och gläds åt det rika fågellivet kommer osökt in på tanken hur framtiden kommer att se ut här. Finns det någon möjlighet att fågellivet skall kunna bevaras? Enligt naturintresserades mening borde det vara befogat att satsa på en fredning av fågellivet.

Varför inte skapa ett fågelreservat vid Norsa? Något i stil med Osets berömda fågelpark vid Hjälmaran utanför Örebro, som förutseende kommunal-män på tillskyndan av naturvårdare avsatte till fågelreservat redan 1943 trots mycket avancerade planer på exploatering av området för industri-ändamål. Jag har strövat i fågelmarkerna vid Norsa under sju år. Av Osets fågelpark har jag 15 års erfarenhet. Jag har funnit att fågellivet vid Norsa inte står Osets efter.

Vida fler arter har visserligen setts vid Oset men det har mest sin grund i att området har bevakats under 40 års tid. Ett plus för Norsa är att området är så lättillgängligt och lättöverskådligt, förhållanden som ytterligare skulle kunna förbättras genom tillkomsten av någon sorts utsiktsplattform eller varför inte ett fågeltorn? Hur som helst så skulle fågelreservatet som turistattraktion berika Köping, som annars är fattigt på sådana. Här kan man på närmaste närhåll (gärna direkt från bilen) få se brushanarnas tjusiga balettuppvisning, fiskgjusens spännande fiskafänge, kärrhökarnas ståtliga glidflykt över vassarna och ändernas livfulla kurtis. Sådana saker har ett betydande attraktionsvärde som sträcker sig vida utöver de speciellt naturintresserades krets. Naturintresset